

Åbent hus i templet

Svetan var spændt på at komme ind i templet.

Carolina Marín

(Baseret på en virkelig hændelse)

Denne historie fandt sted i USA.

Svetan var begejstret. Hans familie flyttede fra Argentina til USA. Og nu var det endelig tid til at stige ombord på det store fly!

Svetan så ud af vinduet, da flyet lettede. Han spekulerede på, hvordan hans nye hjem ville være. Alt ville blive anderledes. Et nyt hus. Et nyt soveværelse. Et nyt nabolag. Og han skulle møde nye venner! Svetan var begejstret.

Svetan vidste også, at hans nye hjem lå tæt på et tempel, der lige var blevet bygget. I Argentina lå templet langt væk. Han havde kun set det på billeder.

Svetan spurgte sin Mami: »Tror du, at vi kan se templet fra himlen?«

Mami smilede. »Det tror jeg ikke. Men vi får det snart at se.«

Svetan smilede tilbage. Mami og Papi sagde, at templet ikke var åbent endnu. Men snart ville der være åbent hus. Det betød, at folk kunne gå indenfor for at se det, før det blev indviet. Og Svetans familie skulle til åbent hus! Han kunne ikke vente med at se templet i virkeligheden.

Nogle få timer senere var Svetan og hans familie i deres nye hus. Der var meget at gøre. Svetan hjalp med at pakke deres kasser ud og få hjemmet til at se pænt ud.

Dagen inden åbent hus satte de sig ned i stuen for at tale sammen.

»Templet er Herrens hus,« sagde Mami. »Når vi er indenfor, må vi være ærbødige. Ved du, hvad det betyder?«

»At tale sagte, så vi bedre kan høre Helligånden?« spurgte Svetan.

»Nemlig,« sagde Mami. »Vi kan lære meget, når vi er i templet.«

Svetan nikkede. Han ønskede at være ærbødig, så han kunne føle Helligånden i templet.

Næste morgen stod Svetan tidligt op. Han tog sit søndagstøj på. Snart var det tid til at tage afsted.

Svetans familie ankom til templet. Folk hjalp dem med at trække små plastikposer over deres sko.

»Hvorfor trak de små poser på mine fødder, Mami?« spurgte Svetan.

»Fordi alt er nyt og rent inde i templet. Vi vil gerne passe på det.«

HOLINESS TO THE LORD THE HOUSE OF THE LORD

ILLUSTRATIONER: MARK ROBISON

En kvinde bød dem velkommen. Hun læste ordene på tempeldøren: »Helliget Herren – Herrens hus.«

Svetan holdt Mami i hånden. De gik indenfor. Alt var så smukt! Måske var det sådan, himlen føltes.

»Se!« hviskede Svetan. Han pegede på et maleri. »Der er Jesus!«

Da de var færdige, følte Svetan sig glad. Han var taknemlig over, at han kunne komme ind i templet. Han ville gerne indenfor igen, når han blev ældre. ●

Hvordan gjorde Svetan sig klar til at gå ind i templet?